

נקודת אור בפרשה – לקבל דין שמים באהבה – פרשת שמיני

נאמר בפסוק: "ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטר ויקרבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו... וידי'ם אהרן". **אהרן הכהן** מאבד את שני בניו, וכשנדוע לו על כך הוא לא שאל שאלות, ולא אמר "למה זה קרה לי?" "מה חטאתי?" "מדוע הם מתו טרם זמנם?" אלא "ידי'ם אהרן". אהרן קיבל את מה שה' גזר עליו באהבה וללא שום ערעור או טענה כלשהי.

ומזה ילמד האדם, שאם אירע לו ח"ו דבר לא טוב, אל לו להצטער יותר מדי, אלא יקבל עליו דין שמים באהבה, שהרי אהרן הכהן היה צדיק גדול, ובניו גם הם היו צדיקים גדולים [וכל מה שעשו נבע מכוונה טובה כמבואר בחז"ל], ובכל זאת מתו שניים מבניו ביום אחד במיתה פתאומית, **ועם כל זה** לא הרחרר אהרן על הנהגתו של בורא עולם, ולא אמר משפטים חסרי אמונה.

מקשה בספר 'זכרון מאיר': מדוע אמרה התורה "ידי'ם" ולא "וישתוק"? **ומבאר,** על פי הידוע, שהעולם נחלק ל-דומם, צומח, חי, מדבר. **טבע ה'מדבר' הוא,** כשפוגעים בו הוא עומד להגן על עצמו. **ה'חי' טבעו,** כשמכים אותו – הוא בורח, ואם הוא חזק הוא מתגונן. **ה'צומח' טבעו,** שעל ידי מכה הוא כופף קומתו וצורתו משתנה. אבל **ה'דומם'** לא מקבל שום שינוי אפילו כשמכים אותו. **וזה שנאמר** אצל אהרן לשון "ידי'ם", מלשון דומם, שעשה עצמו כלא מרגיש כלום, וקיבל באהבה גדולה וברצון גמור דין שמים.

והשאלה מתבקשת: כיצד אפשר להגיע למעלה זו של קבלת דין שמים באהבה, והרי בשעת צער גובר הרגש על השכל, וקשה לאדם לעמוד נגד הצער שמשדר לו הרגש הפנימי? **אולם ניתן למצוא לזה פתרון,** על פי מה שסיפרו חכמים ב'אבות דרבי נתן': כשמת בנו של רבן יוחנן בן זכאי, נכנסו תלמידיו לנחמו. נכנס רבי אליעזר, ישב לפניו ואמר: "רבי, אדם הראשון היה לו בן, ואותו הבן מת, וקיבל עליו תנחומין, והוליד מחוה בן אחר, אף אתה קבל תנחומין על בנך". אמר לו רבי יוחנן: "לא די לי שאני מצטער על בני, עוד אתה מוסיף לי צערך של אדם הראשון". **נכנס רבי יהושע ואמר לו:** "רבי, איוב היו לו בנים ובנות ומתו כולם ביום אחד, וקיבל עליהם תנחומין, ואמר: ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך, לכן גם אתה אל תצטער הרבה". אמר לו רבי יוחנן: "לא די לי שאני מצטער על בני, אתה מזכיר לי גם צערך של איוב?"

לבסוף נכנס רבי אלעזר בן עזריה ואמר לו: "אמשול לך משל למה הדבר דומה? למלך שהפקיד פקדון אצל אחד מעבדיו וציוה עליו לשומרו. בכל יום ויום היה העבד בוכה ואומר: 'אוי לי, אימתי יבוא הזמן שכבר אחזיר את הפקדון למלך', מפני שהיה מתיירא שלא יקרה נזק לפקדון. אף אתה רבי, היה לך בן שקבלת אותו בפקדון לשומרו שילך בדרך התורה, ואכן דאגת לכך שילמד תורה, ונפטר מן העולם בלא חטא, ויש לך להתנחם שהחזרת את הפקדון בשלום", **ובזה ניחם את רבי יוחנן. ומזה נלמד,** שכאשר כל אחד יסתכל על רכושו שהוא "רק פקדון" שניתן לו לשמירה ואין לו שום דבר משלו, אזי יהיה לו קל יותר לקבל את מה שה' גזר עליו באהבה ובשמחה.

בגמרא (גיטין נח.) **מסופר** שפעם אחת הלך רבי יהושע בן חנניה לרומי, ואמרו לו שיש שם תינוק בבית האסורים והוא "יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים". הלך רבי יהושע לבית האסורים, עמד בפתח ושאל שאלה והתינוק ענה, ופדה אותו רבי יהושע מהשבי, ותינוק זה גדל ונעשה לתנא קדוש – רבי ישמעאל בן אלישע.

ויש לשאול: מדוע הגמרא מספרת שאותו תינוק היה "יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים"? **אלא** שרבי יהושע ראה בתינוק כח אמונה ושמחה גדולה גם בהיותו בשבי, הוא לא נפל ליאוש ועצבות, ולכן היה לו זמן להתנאות. **לפיכך** כשראה רבי יהושע שהוא בעל אמונה פדאו מהשבי.

ללמדנו, שהמאמין האמתי אינו נופל ליאוש ועצבות אפילו בזמנים קשים ביותר, אלא מקבל הכל באהבה, מפני שידוע הוא שהכל מאדון הכל, **ויהי רצון שנזכה לכך!**